

Προς θεμελίωση της αιτήσεώς της, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως, σχετικά με πολλαπλή πλάνη περί το δικαίο από την οποία πάσχει η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά την ερμηνεία των άρθρων 14, 106, παράγραφος 2, και 107, παράγραφος 1, και του πρωτοκόλλου 26 της ΣΛΕΕ σχετικά με τις υπηρεσίες γενικού συμφέροντος.

Ειδικότερα, στην αίτηση αναιρέσεως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλάνη:

- καθόσον παραβίασε τα όρια του «πρόδηλου σφάλματος» κατά την εξέταση των διαφόρων πράξεων ορισμού και αναθέσεως της ΥΓΟΣ·
- καθόσον περιόρισε υπέρμετρα την «ευρεία διακριτική ευχέρεια» των κρατών μελών, η οποία έχει εφαρμογή κατά τον ορισμό, αλλά και κατά την «οργάνωση της ΥΓΟΣ» και ως εκ τούτου περιλαμβάνει και την επιλογή των τρόπων παροχής της ΥΓΟΣ και την επιλογή συγκεκριμένης τεχνολογίας, ανεξαρτήτως μάλιστα του εάν περιέχονται στην πράξη ορισμού ή σε χωριστή πράξη·
- καθόσον, κατά την ανάλυση του εφαρμοστέου ισπανικού δικαίου, μετέβαλε την έννοια των υπό ανάλυση διατάξεων και της ερμηνευτικής αυτών νομολογίας, ερμηνεύοντας αυτές με τρόπο προδήλως αντίθετο προς το περιεχόμενό τους και προσδίδοντας σε συγκεκριμένα στοιχεία περιεχόμενο που δεν έχει σε σχέση με τα υπόλοιπα·
- καθόσον δεν έκανε δεκτό ότι ο «ορισμός» της ΥΓΟΣ και η «ανάθεση» της ΥΓΟΣ σε μία ή περισσότερες επιχειρήσεις μπορούν να πραγματοποιηθούν με μία ή περισσότερες πράξεις·
- καθόσον δεν έκανε δεκτό ότι για τον «ορισμό» της ΥΓΟΣ και την «ανάθεση» δεν απαιτείται η χρήση συγκεκριμένου τρόπου ή τύπου, αλλά ουσιαστική και λειτουργική ανάλυση· και
- καθόσον υπολόγισε ποσοτικώς το κτηθέν όφελος ως το συνολικό ποσό των συμβάσεων που συνήψαν οι δημόσιες αρχές, μη λαμβάνοντας υπόψη ότι το ποσό αυτό δεν αποτελεί μη επιστρεπτέα επιχορήγηση, αλλά αντιπαροχή για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που η εν λόγω επιχείρηση παρέχει στο κράτος.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-93/17)

(2017/C 129/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ και Β. Stromsky)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να αναγνωρίσει ότι, μη λαμβάνοντας μέτρα εκτέλεσης της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 28 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση C-485/10 *Επιτροπή κατά Ελλάδας* EU:C:2012:395, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της απόφασης αυτής και του άρθρου 260(1) ΣΛΕΕ·
- να διατάξει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλλει στην Επιτροπή, στο λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», χρηματική ποινή ύψους 34 974 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2012 στην υπόθεση C-485/10, για την περίοδο από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση μέχρι την ημέρα που θα έχει εκτελεστεί η απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012·
- να διατάξει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλλει στην Επιτροπή, στο λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», ένα κατ' αποκοπή ποσό, το ύψος του οποίου προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό ενός ημερησίου ποσού ύψους 3 828 ευρώ επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την ημέρα έκδοσης της απόφασης της 28ης Ιουνίου 2012 μέχρι την ημέρα τερματισμού της παράβασης ή, εάν δεν έχει υπάρξει συμμόρφωση, μέχρι την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση·
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 2 Ιουλίου 2008, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2009/610/ΕΚ σχετικά με τις ενισχύσεις C 16/04 (πρώην NN 29/04, CP 71/02 και CP 133/05) που χορήγησε η Ελλάδα στην επιχείρηση Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ. Με την εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ως ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά ορισμένες ενισχύσεις υπέρ των Ελληνικών Ναυπηγείων και διέταξε την ανάκτησή τους, συμπεριλαμβανομένων τόκων υπολογιζόμενων μέχρι το χρονικό σημείο που θα λάμβανε χώρα η πλήρης ανάκτηση των ενισχύσεων.

Στις 8 Οκτωβρίου 2010, η Επιτροπή προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου για παράβαση του άρθρου 108(2) ΣΛΕΕ (υπόθεση C-485/10). Το Δικαστήριο, αποφάνθηκε στις 28 Ιουνίου 2012, ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα αναγκαία μέτρα προς εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής, και παραλείποντας να παράσχει στην Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις πληροφορίες που απαιτούνται στο άρθρο 19 της απόφασης αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 3, 5, 6, 8, 9 και 11 έως 19 της εν λόγω απόφασης.

Καθώς δεν έχει λάβει μέτρα εκτέλεσης της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 28 Ιουνίου 2012, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της απόφασης αυτής και του άρθρου 260(1) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Μαρτίου 2017 το Βασίλειο της Ισπανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 15 Δεκεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-808/14, Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-114/17 P)

(2017/C 129/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016, στην υπόθεση T-808/14, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA 27408 (C 24/2010, πρώην NN 37/2010, πρώην CP 19/2009) που έχει χορηγηθεί από [το Βασίλειο της Ισπανίας] για την ανάπτυξη της επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές της Castilla-La Mancha·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προ της τροποποίησώς της, και ως προς τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και της ασφάλειας δικαίου, κατά το μέτρο που κρίθηκε ότι το άρθρο αυτό αφορά και την προμήθεια εξοπλισμού και ότι δεν συνεπάγεται την επιβολή νέων υποχρεώσεων για το Βασίλειο της Ισπανίας.
2. Πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον έλεγχο επί των κρατών μελών κατά τον ορισμό και την εφαρμογή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, ως προς το πρώτο αλλά και ως προς το τέταρτο κριτήριο της αποφάσεως του Δικαστηρίου Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415).